

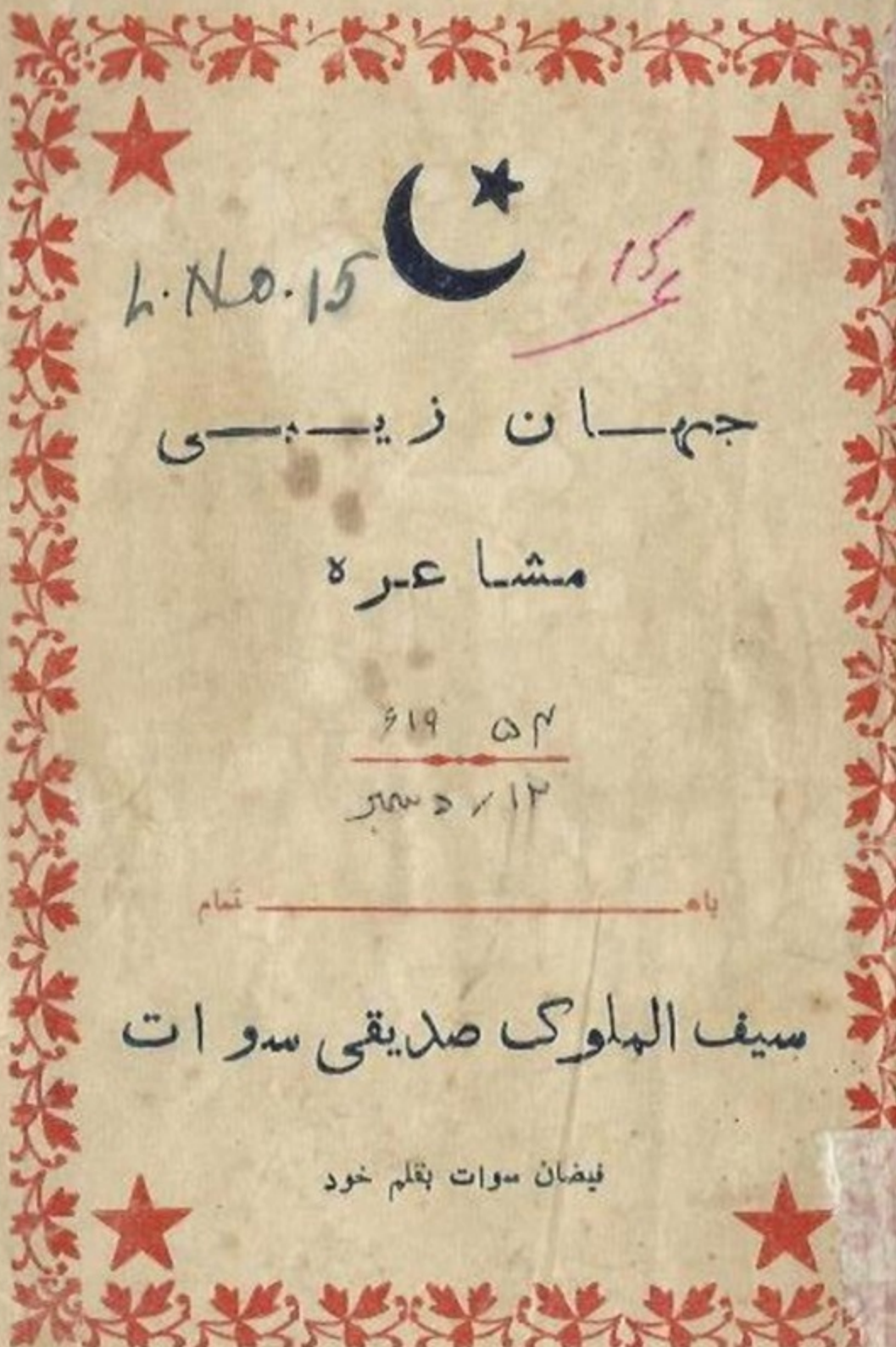
Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

صديقي
سوات

This book was gifted in honour of Abdul Haq Jahanzeb on the auspicious occasion of the National Book Festival as special contribution on 12 December 1954. **Pukhto.N** is gifting this book to its readers t

G.I.S. S. 1000000000

h.No.15

15

جهان زيبی

مشاعر

۶۱۹ ۵۴
-----
۱۲ / ۵ سطر

بام تمام

سیف الملوک صدیقی سوات

فیضان سوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمید محمد سعید منگوره سوات

No. 19
16.7.57

جہان زیبی

مشاعرہ

زیر سرپرستی سیف الملوک صاحب

صدیقی ریاست سوات

لیکونکے اور متب کونکے فیضان سوات

تمہید کتاب

چونکہ سنحکال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محفلہ جو نوبہ د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ ہغوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جد با بنکار کرے
لہذا دامونہ د جو مجموعے پہ طور بہ حد د حلقہ احباب
اود ناظرینو د جشن کیں پیش کووے۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و ترف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم	نظم	نوع	نظم
۱	تہید کتاب	۲	۱۱	سُلطانِ محمد صاحب
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	شیر صاحب
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	مہر النساء با نو
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۲	پیر محمد صاحب
۵	امیر حیدر صاحب	۳۳	۱۵	محمد نوشیر و اصنا
۶	ایاز صاحب	۲۲	۱۴	شیر افضل صاحب
۷	عبد المالك صاحب	۲۷	۱۷	خانہ قصا صاحب
۸	شیر محمد صاحب	۵۵	۱۸	دلاور خان صاحب
۹	احمد صاحب	۵۸	۱۹	دناظر بنو پیر مت
۱۰	مولو ضیاء صاحب	۶۳	۲۰	دعقید کلونہ

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کپہ و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت د کمان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کپہ پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یو پد ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نردے

مولی پہ لوی احسان را کپہ دادریم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ حارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کپہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یم خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن بارة د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن بارة د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوانان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پوے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستاد کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندی تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کبی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کبی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تمهیک و نسیه سمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کبی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د به د عهده د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کہ ز نخبیر
 مظلوم بہ ہلتہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حان پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ او دِ کرہ تقریر

سَلِمْ پہ دغہ وصف یا دید لے بہ تحسین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

تیرے زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسہ
 ہر سری موند لے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمین شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سُمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِو شَرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رازہ کلہ رازہ چہ دِ خبر کرمہ د حالہ

دانہ چہ بیا حمانہ تہ کلہ کو کُصبالہ

نن بارکہ د سہر ستر کے وہی حمونب پلور

یوناوے د مکیز د اخلہ شوہ حمونب پہ کور

کلو نہ د عشرت د ذریہ پہ باغ کنبی شو سمسور

د سوات پہ گلستان کنبی بلبلان کنبی شو پہ شور

خوشحالہ خوشحالی دہ نون دہر سہری د خیالہ

یوزہ یواخے نہ یمہ پہ دے باندِ خوشحالہ

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد رقا ص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم
 د فکر پہ دریاب کبی و رپکے لکہ غواص شوم
 خارج مکرہ لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤ مکرہ الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سر و ہی پورہ پہ کال
 یا دا چہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشا کری د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کری د سوشالہ
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ ہو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شہی د ضمیر نہ پہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

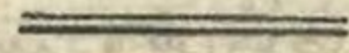
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یو وزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خواتہ
 یوزیر عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی په هر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د ا همونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په هر مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکم نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دیر خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

دیر دیر فواید د رسولي دی جهان و تر

لاس د دلاسه د دے پسر هر یو انسان و تر

نشته دے سلطانہ د عیان نه خبر بیان و تر

هر نتیجه د حدیث د خیر الناسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

خاص د هر پورخ دارو دے داسه مسیحا ئے ته

چو ته مره ورنه ئے خو هر چانه پخلائے ته

همم حمونب د غم د شپه د پاره یو صبا ئے ته

هر فایده ستا حمونب د پاره بے قیاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

ستا په لوی همت سره دست او وطن آباد شه بنه

علم د ازده کړه و رته جهل نه آزاد شه بنه

هم په جمیل وصف سره هر وطن کښی یاد شه بنه

د دست او توتنه حکم اوس خلاصه افلاسه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

تا د قوم د پاره هم پوره کړه ضرورت واره

تا د ترقی په عروج چوت کړه ریاست واره

حکم د کلتانه قول خوشحاله رعیت واره

ستا مهر بانی د یو بله نه لپا سه ده

هر سړی موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

چون د دے باره د سهر د مبارک وی ستا

د پره خوشحالی د اے سلطانہ یو په لک وی ستا

ستورے د اقبال د تل رو بنانه په فلک وی ستا

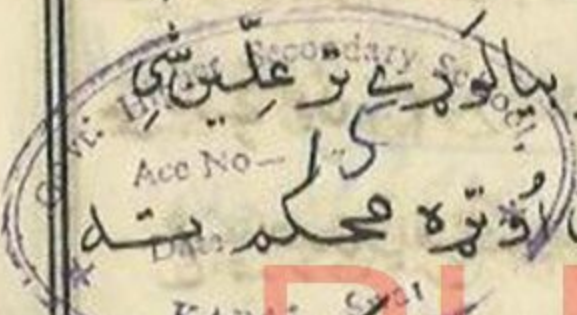
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 نہ در زند باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو کہ رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم در فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس بنوا پچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ بہ تر این شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پری تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکم شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واپہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

شوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي
 تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبېن شي
 ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه
 ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه
 خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه
 مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي
 هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي
 خيال کوم هج بوره زه په دے معما کا نو
 د اتش قعه نړ دي که واورى هو ښيارانو
 د ايو معمه د مطلب ډ که ده يارانو
 واي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي
 کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي
فيضان سوات عفي عن سید و شريف

الرحمن صاحب
سوات

طرح

يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله
 يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال
 نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د سمبر
 ختله چه پر تخت وه والي صاحب بهادر
 هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر
 داز ياته خوشحالي د پر سيري د بل کاله
 يوزه يوازے نه يم په د باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ ن د ہر یو مسلمان
 ہر ہائے کبی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو ن د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کازن حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو ن د حکمران وی
 دنیا کبی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو ن سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفتہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کبی پہ خند کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستاسو قیاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

موندے لویہ برخہ ہر یوکس کتا سلطانہ

احسان مالی جانی کوے دہرہ مسلمانہ

بیا خاصکر بہ عاجز وئے بے حد مہر بانہ

ہم دیر د احسانونہ ہم جزا د سمد لاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

بہ مثل د حاتم د حکمرانہ سخاوت دے

لائق د دیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصاف د پہ کلی جہان شہرت دے

ستا فیصلہ ہر د میرا او د قسطا سہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر فیصلہ کرے بہ انصاف عدل پسندے

ہر دے نوم د انصاف بہ تمامی جہا سر کندے

ہر صوف بہ د اوصاف بہ چترال بہ دیر در بندے

تعاریف د دنیا تولا کوی دلانہ کہ لپاسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

حاکم دیوی حاکم چہ ور پکن عدل انصاف وی

ہر مدق چہ لہ بدو د رشوتہ خنے صاف وی

ہر م چہ جرم او کوی بہ اقرار بانہ معاف وی

لہ دے نہ چہ خلاف شی بیا توبہ د د خناسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ماوند د برخہ نصیب کرے زیالہ دے نہ بنہ اقبال

چہ گرجی مظلومنا د بہ انصاف عدل خوشحال

ن دلہ گردش د انقلابہ او سہ آل

دعا د مظلومانو تیر سخنے د الماسہ دہ

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و ینم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالکیرئی د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمان په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له ېه وسواسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 په سوات کبی مساوات د معتبر او د غیر ې د
 حق رسی ے کیږی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر اسر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدای محفوظ لوی د زاوالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ نیمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر ندرتے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرر
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بیل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د و آلی خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و ښکلی دخپل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کښی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کښی ده

ما هم اوریدلے دا وینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ما هم اوریدلی چې د قوم خان خادم گنرے

ته خدمت د قوم کړے ، نه چې خان حاکم گنرے

تله دا فقیره د فکر پورته دوسو اسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقیره د فکر پورته ستاد وصف ده

لکه باد نغره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چرته ظلمونه شته

نه په ترقی سره دا په نور قومونو شته

ښکل په اخباراتو کښی لیک د حق شناسه

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کښی لیک جهاز یابے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستاچر د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کښی ده

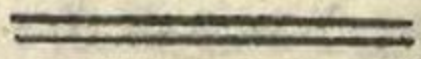
قوم د اسلام له ښه فائده ستا حکومت کښی ده

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانی لوتی گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشان خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آزادی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانود دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

امیر حیدر جونپوری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ۱

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری ولاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شردہ کہہ الہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ گد سدا و تدبیر ولاہ پر کالہ

فطرت پہ سہ منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستیو دیکے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تدبیر دواہ لہ مرا نے قر بانیری

سہادی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ خائیری

فردوس د پینتنو غوریدکے پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رونا د بنادی د گور لے ن ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کییری

عوادہ د ہیواد چہ د بنادی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د دھسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کین بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کین خوشحالہ لیری
 نوبت چہ ن ذستوا پہ سہ درو کین ستاغیری

ایاز کراچی

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے کے بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور باکمالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو دجنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک دذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت کے قام لہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 لورہ، که جورہ ده، که خت دے که کمرده
 کل دے که بنهر دے که سمه ده که غرد
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنه خادرسا
 نشته منزری هغه بیرو و تیر ليواله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال
 زه وی، که او رے پکنی هر خوک خی مز کوی
 یه تر هه نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نه خوک کل کوی
 قام د سواد علم په دولت شه مالاماله
 یوزة یوازے نه یه په د با ند خوشحال

طرح ۱۲

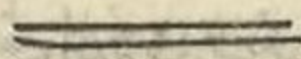
طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 قدرت چه د خزان ور پکښ او کوه قلع قمع

اره بن د بهار په بنه موسم شه گلستان
 یو د حده زیات شه غوتو او سپر د لو خان
 هر کل شه په خندا چه پسرلی او کوه اعلان
 بلبل هم نغمه زن شه دوصا د کل په طمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

افغان د باغ لاره، مهر با نه شه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمه غریبوی خوند په خوند
 مستی کوی خوشحال دی پرند چرند په ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کئی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہرردہ
 ریزا د قمبرودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہرچوک دی نشتر منع
 طوطیان پہ گلستان کئی پرخند کینا ستر جمع

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 د اصد اٹمانہ ، بلکہ داد عام الناس دہ
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ و ایہ
 بل پہ ضمیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کون پہ کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سہری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسہ دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لبیان اوچت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نہ د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی

صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کن اول یو
دقحط کش مکشہ بچ دہر قسم غوبل یو
اقبال دے جہا زب دے منظم او مدلل یو
دے علم پہ زپور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش تراندی (صوابی)

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار محلے دشمن کے بے باک نہکتے چین شی
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال دے قاہری بے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کنی دے سیلمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائر پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شدہ فوقوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شدہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شدہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینج کین در یرنہ غوند حجاب دے
 اوچت شی دا حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پہ غارہ در مینوش کین کہ داطوق در خدمت دے
 پہ او در والی صاحب نشان در محبت دے
 پہ وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 پہ چہ چہ حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرًا سَوَا
مَدِينَةٍ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ دجنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زبا د حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر دخیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کپہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

دالرشہ پے دولت د خپل وطن دلایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کپہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کیناستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کپہ شمع

دلو طیان پے گلستان کبی پے خندا کیناستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تیل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ محرم لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریاکار بچان نه خونب ریاکار شی
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہ ہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنہ علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 چورے پھرائے جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 خولہ دہر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داھنہ افغانان دی چہ پیشہ ئے شہادت و
 لہ رور اولہ عزیز سڑے بغض و عداوت
 بل کار بہ لہ دوی نہ وہ ہے لہ جنگ اولہ جدالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پے دے باندِ خوشمالہ
 اوس ناست دی پہ آرام سڑ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئے پولہ بل سڑ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گزار دی خلاص دظلم دجنجالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پے دے باندِ خوشمالہ
 جاری پہ ہر مقام باندِ ستا بحر د کرم
 ن ستا پہ اہتمام سڑ تول ستا باغِ ارم
 پاک رب د معمر پہ عمر نوح کرا نیک خصالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پے دے باندِ خوشمالہ
 پونب تل حکمان اوسے اشاہ بلند اقبالہ

قدرت د رب موجود زمکہ آسمان وی
 سات پہ سار زمین کن جہازیب د حکمان وی
 سوال جو نوب قبول کرے پخیل فضل ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پے دے باندِ خوشمالہ
 پاک رب د معمر پہ عمر نوح کہ نیک خصالہ
 ستا غلام خلقہ بگوش
 کرے لہ خیل لطف و کرم نہ فراموش
 دد اسے خاکساران پوروش کو دعالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پے دے باندِ خوشمالہ
 ہر شوک د بھامند کو لہ خیل جو اولہ نوالہ

مولو ضیاء الحق، علیگرامہ - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکون

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

داوی رحمت درب دے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

دنیا کبی دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمت نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

بے کوثر بے ریا تل د خیل قوم کوی خلد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم دے د رب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

مائد خونب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لری عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک دے جہان

در اصل بجاہد بے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باند خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب د اقبال جو نبرد عیش

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم د اربہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت تہ رعب دہر بشمس

۲۲ کینیل تو ا پشت و پناہ تہ کشتیا تہ بے مثالہ

۲۳ یوزہ یازہ نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای تہ پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہر زہر جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زہر نہ حسد د ورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام د بے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د ذوال کبری رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی د بے مثالہ

۳۲ یوزہ یازہ نہ یہ پہر د باند خوشمالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کله گل مخلوق د هم رنزا زيب د جهان
 دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 و انم د عدالت ربه جاری لوی په جار
 رو بنانه په کل سوات د زریه خالی لوی د غم
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کینا ستر جمع

PUKHTO.NET

طرح ۳۴

هر سري موند لے لویه برخه ستا د لاسه ده
 لور د صبايي شوے چه رنزا د بام خاصه
 هر سري موند لے موند لے لویه برخه ستا د لاسه ده
 رحمت لے نه تا فیض رسی نه چا و ته
 رحمت لے چه جاری شوے هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د اسوات دار الامان د په رشتیا ستره غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خپل رعیتا
 دراصل مجاهد دے، رد بدعت، شو سهر
 دعاء د عام و خدا و ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بنان پرے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جو په یاد کار
 مقبول د عام و خدا مشهور د تول عجمه
 طوطیان په گلستان کنی په خندا کینا ستر جمع

تل تہ مساوات دھر مسلم کہوے د خان سرکہ
 نشتر عدالت کین تفاوت زیرو بلا سرکہ
 سکہ رب نظر د مرحت کوی لہ تا سرکہ
 تہ مشعل دستوائے رزائی پڑ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 بارہ د سہر دے دا پنجمہ سالگرہ د ستا
 ہر سہر مسروردے استقلال د دخل ملک دجا
 بخت د بار اور شہ اجہازیمہ شہ تا بندہ ماہ
 نل کوی دعاء سلطان محل چہ لے د لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

زیب د کل جہان شوے د زیرو نہ بلا و تہ
 ابر د جہارے غنچہ زمکہ ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ باد نسیم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 خہ بنہ منقسم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 خہ بنہ منتظم لے چہ مدام جہار د کلو لے
 ہر پینتون شہارتہ موند ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ
 تہ خوشبو یہ کل لے زیب د باغ او د جہان لے تہ
 تہ زیب د ور بل لے سیال د نیشتر عالیشان لے تہ
 تہ قدر شناس لے قدر مندہ قدر دان لے تہ
 تل عفوہ سناپہ مظلوم ستاد لاسرکہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسرکہ

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خیل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا ورنہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خیل قوم پیر نہ خان و نج پورہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خیل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خیل قسمت دہ، د پرا احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، ورنہ رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خیل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شگيره ستاد عقل په نظام
تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملک په دوام
هلاک انگشت نمانشو د عروج په هر يو بام
تل زيب ستاد جهاد جهازيبا که ديقين شي
دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
ماهد سیاست د جوهر رستم د زمانے
قائد مؤيد سواد کوياد کار د زمانے
قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانے
زوند نوم آبدی شه زيب د سواد ديقين شي
دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
دراصل خير الناس د اشرار مؤيد د قوم
رحمت د الله مؤيد د پاره د قول قوم
بشر د رب په فضل دے غيبي رحمت د قوم

ماهد سیاست عقل سليم که ديقين شي
دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
در شب و روز کوشش جاری دے ستاد ترقی
نه خه چه ستا اولاد له جوهر بنیاد د کامیابی
د قول نه ورسته وے اوس شو وړاندې په سیالی
اے سوانه خوش قسمت په خپل دین که ديقين شي
دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي
مازا سلطان به تل د رب په درکوي د سوال
عزت ژوندون مدام ورکوي د خضر په مثال
د امر د قسمت د سوا سانی تل د زوال
تل زيب د جهاد جهازيبا که ديقين شي
دروغ نه دی رشتيادی په رشتيا که ديقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنوا ہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ تورا تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خلقواو نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالیا رنومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وایں بول قومو نہ چہ پہ شاہ آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وایں بول پہ شوق چہ د شاہ یو و فادار

قائم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتینہ وایں شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ مہر ہر
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پرے قیاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پرے مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن دریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کپی داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کنن کوئی پہ نخر و
 قدما انہلی د نازہ پہ رور و راچی خار و

بناغے پیر محمد خاصا، داکا، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارے نہ خود عام دے

ہر سرِ رضا دے حکم خلاص و جنجالہ

زکے یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کن

نور ملکونہ وائی چہ شو لاندِ ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی

ہر سرے د لاندِ پورے پورے د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د تول

بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند

حکم در تہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے

نہ محسن ہغہ د چہ قائل در احسان نہ دے

رب چہ ملکوے د ناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعا گو حکم بانو چہ حق شناسدہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو، کوکاری، سوات

دست که حیوانا که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پہرے وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبھی خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکم رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو یہی د مع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د ملکہ لاریہ بہ وطن آبادانی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبھی د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پہ یاد
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبھی چہ خاک و دھنہ وارہ جو اہر شو

تہ سنیگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبھی بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہرہ چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبھی اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنگین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کبری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کبری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیبلا س کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مون بڑہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کبری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زانغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ درکاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ کلستان کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ کلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواسہ دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور وہ ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہرپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور وہ ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل دربارہ شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری مویترے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گوتی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبر دار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن دے آمان دے هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئی پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه د رب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شرفا، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
گلو نو هر طرف ته په بوستان کبی او کپو ز یب
حای پہ حای انصاف دچر ته نشته دے فریب
هر حای امن آمان د په اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلا فی لوه را حی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
طوطیان ئے سلا فی لوه را حی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارونہ
هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
هر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گری تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خندے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرایمے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وریکین نشتر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدی گعام خاصہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

گنہ نہ یم پہ غوگو دے کس م اوریدی دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی
سوات شولو گلزار چہ ظایمان تررب دیستلی دی

داسے ظایمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ما دیستلے داد قیاسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چہ تہ بہ پیدا نہ شی کہ چانو کوی شوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدا نہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ دے

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ دے

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے پہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ دے

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ دی

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالو نہ دی

افضل و ایٰی عمر دیر شہ دار نر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زار دهن کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که د عدل قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جو پ ترے قضا قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

طرح ۱۱

طوطیا په گلستا کښ په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۲

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 هر انسان چه وینم کوک که چی له خپاله
 سوره سمبالیکي، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحاله
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کښ
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کښ

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جمنده د ترقی حمونزه په تو بهان د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سږ سیال شه، بسکله هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهر شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چنغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لوپ شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضاچه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شه
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی دافشه هم د سنی یو کم پچاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کارمان عی، چه وی د ا صفت
 د ا معلومه شو مو نزه هغه وقت د قیاده
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 د خان قصابه، ستا چه خوشه که تو انوی
 صفت به دپه خو لکبی د خیل عادل سلطان وی
 و تله د ا تکره یو د سختی او د افلاسه
 هر سړی موندلی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیم پے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے زپہ کین شام
غنیا دایہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکڑہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د انصافی خرنہ پے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده
پلاس د شاهئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
دادور د کلو نو پے کلشن ہر دم وی
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیا دہ
حیا د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاهئی پے ہر دستوری
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری
حکونہ دوی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی دهرشانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به مجاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا په تامموری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیش د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه دلاور غمکین هر دم نه وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری دهر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوره بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و متار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شادا کينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهادي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر دل گستردي
 بد خوا د شاکه سوات گوشه جدا کينا ^{سته} جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طويان
 طويان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستواوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تږبه ارم کښې په سودا کينا ^{سته} جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خوږ سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور
 قول هفت مایه شو پکین یو پاتے عی و م نہ شد
 و اہ فقیرو انو افسانہ د شہرت و کور
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد
 حکہ پہ یورپ اشیاد سوات نامے اظہار کور
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ
 حکہ دیر عالم پکین دہر حای متاشہ کوی
 دا د سید و لغوث پہ سوات د اسلام جویشہ
 سوات کہ د نہ پہ دہر وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان پکین دہر عالم انجام جویشہ
 ہر رنگ ملنگان پکین پہ ہر رنگ نشہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکین ہر رنگ بھار کور
 ہر رنگ باغچہ پکین دہر ثمرے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر پکین د چین او د ختن شتہ دے
 ہر رنگ نقاشیان پکین قابل پہ امتحان شتہ دے
 ہر رنگ فیشن پکین تیار دہر وطن شتہ دے
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 دا د سوات شاہ دہر بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دا سے دہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور
 حکہ دید بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور دہرہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خبی و یستل د نقا بہ دے

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
 ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے
 داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت
 برخہ چہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ
 نامہ نے ج ا و ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ
 فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ
 جیمہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ
 ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ
 د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ
 نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ
 د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ
 خوینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی
 دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی
 تعلیم کہ د انصا کویہ اول پرے امتحان کویہ
 داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے
 محصول سوا د حد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ
 تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے
 پہ ورخے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ
 اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تریخ شملے دے
 اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی
 بر باد یوژ وند دیا و پے عیا کہ دیقین شی
 دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیار تہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ور کوی سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدار تہ
 صاحب د نوکرانہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی
 کارونہ بے ریادی بہ ریاکہ دیقین شیئی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام
 مطلب بے بہ زبہ داوی چه یو او کوی ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د او وایہ چه تیرونہ شیئی اوقات
 ولا روی بقول منشیان دے میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ د یقین شیئی
 نوم لیک چه ہر زمانہ کوی زر عادل سلطانہ بے ور کوی
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمکین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پارہ د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بيا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با تو قدر کوی او پند د ناظرینو کین

تاسو دور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواځې نه يم
اوبسکې بهيرې د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کښې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**